30 NOV. 1956

coordination (1)

MTL. L.5432/2.

ROYAUME DE BELGIQUE.

KONINKRIJK BELGIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finandes, le 6 octobre 1956, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant le Code et le Règlement général sur les taxes assimilées au timbre", a donné le 5 novembre 1956 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 6e oktober 1956 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het Wetboek en van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taxes", heeft de 5e november 1956 het volgend advies gegeven :

L'objet de l'article 1er du projet consiste à prolonger l'exemption de la taxe de facture dont jouissent actuellement les contrats d'entreprise de peignage de laine en vertu de l'arrêté royal du 30 décembre 1955.

L'arrêté royal du 30 décembre 1955 a été pris d'urgence et n'a, partant, pas été soumis à l'avis du Conseil d'Etat. Comme cet arrêté, l'article 1er du projet trouve son fondement légal dans l'article 202[1] du Code des taxes assimilées au timbre.

L'article 202[1] du Code des taxes assimilées au timbre n'accordant expressément au Roi que le pouvoir "d'atténuer ou de réduire" la taxe que concerne l'article 1er du projet, ce dernier soulève la question de savoir si ce pouvoir comporte celui d'exempter de la taxe.

L'article 202[1] est issu de la loi du 8 juin 1926 dont il constituait l'article 39 et est le fruit d'une addition de la commission des finances de la Chambre des Représentants. L'initiative de la commission ne fut accompagnée d'aucun commentaire, mais il ressort des termes mêmes de l'article 202[1] qu'elle était inspirée par le souci de permettre à tout moment au Roi d'adapter les diverses taxes qu'il vise, aux variations des contingences économiques. Ce pouvoir serait incomplet s'il n'allait pas jusqu'à permettre l'exonération. D'une part les contingences économiques peuvent, en raison de leur gravité, nécessiter l'exemption, et, d'autre part, l'exercice de

.../...

la plénitude du pouvoir de réduire ou d'atténuer la taxe pourrait conduire le Roi, s'il était astreint à maintenir une taxe qui, de par son taux diminué, ne serait plus que de principe, à imposer une mesure dont l'application coûterait davantage à l'Etat que ne lui rapporterait la perception de la taxe.

Une telle situation ne se justifierait que si la perception de la taxe avait des buts secondaires, tels l'établissement de statistiques ou la reconnaissance ultérieure de la date certaine d'un document, ce qui n'est pas le cas en l'occurrence.

Le projet ne soulève pas d'autres observations.

Artikel 1 van het ontwerp strekt tot verlenging van de vrijstelling van de factuurtaxe die krachtens het koninklijk besluit van 30 december 1955 thans van toepassing is op de contracten van werkaanneming voor het kammen van wol.

Het koninklijk besluit van 30 december 1955 immers, dat een spoedbesluit was, is niet aan de Raad van State voor advies voorgelegd. Evenals dit besluit vindt artikel 1 van het ontwerp zijn rechtsgrond in artikel 202[1] van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes.

Artikel 202[1] van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes verleent de Koning geen andere uitdrukkelijke bevoegdheid dan om de in artikel 1 bedoelde taxe te "verminderen of te verzachten", zodat de vraag rijst of de Koning ook bevoegd is om vrij te stellen van de taxe.

Artikel 202[1] komt voort uit de wet van 8 juni 1926, waarvan het artikel 39 vormde, en is het resultaat van een toevoeging vanwege de commissie van financiën van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Over dit initiatief van de commissie is geen commentaar verstrekt, maar uit de bewoordingen zelf van artikel 202[1] blijkt dat het ingegeven was door de zorg, de Koning te allen tijde in staat te stellen de verschillende aldaar bedoelde taxes aan te passen aan de wisselende economische omstandigheden. Zodanige bevoegdheid ware onvolledig indien zij zich niet tot het geven van vrijstelling uitstrekte. Aan de ene kant is het mogelijk dat de economische omstandigheden zo ernstig zijn dat vrijstelling noodzakelijk wordt, en aan de andere kant zou de Koning, indien hij

.../...

gebruik maakt van zijn volle bevoegdheid om de taxe te verminderen of te verzachten en indien hij zich genoopt zag tot het handhaven van een zo geringe belasting, dat zij nog slechts een principiële belasting zou zijn, ertoe kunnen worden gebracht, een maatregel op te leggen waarvan de toepassing de Staat meer zou kosten dan hij uit de heffing van de belasting kan halen.

Een dergelijke toestand zou slechts verantwoord zijn indien de heffing van de taxe bijkomstige oogmerken had, zoals het opmaken van statistieken of de latere vaststelling van de vaste datum van een document. Dit is niet het geval.

Andere opmerkingen zijn bij het ontwerp niet te maken.

La chambre était composée de — De kamer was samengesteld uit

Messieurs : de Heren :	F.LEPAGE,	conseiller d'Etat, raadsheer van State,	président, voorzitter,
	G.HOLOYE, G.VAN BUNNEN,	conseillers d'Etat, raadsheren van State,	
	L.FREDERICQ, J.LIMPENS,	assesseurs de la section de législation, bijzitters van de afdeling wetgeving,	
	J.CYPRES,	greffier adjoint, adjunct-griffier,	greffier. griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M.LEPAGE. Le rapport a été présenté par M.PIQUET, substitut.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.LEPAGE. Het verslag werd uitgebracht door de H.PIQUET, substituut.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(s.) J.CYPRES.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s.) F.LEPAGE.